

SÖYLEŞİ

M artı D Mimarlık:

“Nitelikli kentlerde yaşamak için mimarlığı talep etmemiz gerekir ve ancak bildiğimiz şeyi talep edebiliriz.”

Yasemin Şener, Mimar

M artı D Mimarlık çatısı altında 35 yıldır tasarım ve yapım deneyimini akademik birikimle bütünleştiren Metin Kılıç ve Dürrin Süer ile ekonomiyi, sosyal yapıyı, çevresel koşulları ve doğayı iyi değerlendirerek farklı ölçek ve tipolojilerde ürettikleri mimarlık pratikleri hakkında konuştuk.

Yusuf Çiftçi

Dürrin Süer, Metin Kılıç

YASEMİN ŞENER Sohbetimize 35 yıl gerilere giderek M+D Mimarlık'ın kuruluş hikayesiyle başlamak isterim. Her ikiniz de Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde lisans eğitiminizi tamamladınız ve mezuniyetinizin ardından kendi ofisinizi kurdunuz. Bu süreci anlatır mısınız?

DÜRRİN SÜER Ben Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden 1987 yılında mezun oldum. Metin ise 1985 mezunu. Benim üniversitede öğretim üyesi olarak görev yaptığım 20 senelik bir dönemim oldu. Metin de 2 yıllık çalışma deneyiminden sonra ofisi açmıştı. Uzun süre ağırlıklı olarak Metin götürdü pratik hayattaki mimarlık hizmetlerini. Ben de olabildiğince ortamın içindeydim. 15 yıl önce üniversiteden ayrılmaya karar verdim ve birlikte üretmeye başladık.

METİN KILIÇ Mezun olduktan sonra bir süre bir mimarlık ve inşaat firmasında hem tasarım hem de uygulama alanında deneyim kazandım. 1987'de serbest çalışmaya başlayıp bugünlere geldik.

YŞ Dürrin Hanım siz 1987-2006 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde yüksek lisans ve doktora çalışmalarınızı yürütüp, öğretim üyesi olarak çalıştınız. Bu süreçte ofisteki projelerde aktif rol alıyor muydunuz?

DS Tasarım süreçlerinde birlikte tartışıyorduk. Ama esas tam zamanlı olarak Metin'in ağırlıklı olarak götürdüğü işlerdi. İşveren ilişkileri, şantiye kontrolleri gibi süreçlerde ben dahil olmuyordum. Ama üniversite ortamında olmama rağmen pratik dünyadan kopuk değildim. Herhalde Metin de benim akademik bağlarım nedeniyle bir anlamda eğitimine devam etmiş gibi oldu. Yani birbirimizi bir şekilde beslediğimizi ve etkilediğimizi düşünüyorum. Aslında ofisin bugünkü yapısı da bu farklı eylem alanlarının ikiliğinden kaynaklı olabilir.

YŞ Akademi ile ofis arasındaki bu geçişken ilişki her iki taraf için de avantajlar yaratıyor olmalı. Pratik hayatın akademik yaşantıya katkıları nasıl oldu?

DS Tek bir alana kanalize olduğunuz zaman o ortamın gerçekliklerine saptanabiliyorsunuz. Farklı bir dünyanın varlığını unutabiliyorsunuz. İki tarafa da açık olmak, geçişli bir ilişki kurmak hem eğitim hayatım açısından hem de tasarımlarımız açısından olumlu etkilerde bulundu. Mimarlık yalnızca kuramsal bir eylem alanı değil. Mimarlığın yapım aşaması da çok öğretici bir süreç. Onun için akademinin meslek pratiğiyle mutlaka beslenmesi lazım. Aslında her ikisinin de birbirinden beslenmesi gerekiyor. Eğitim ortamı mimarlık okullarıyla olan ilişkilerimiz nedeniyle beni hala motive etmeye devam ediyor. Sürekli karşınızda yenilenen, genç zihinlerle karşı karşıya kalıyorsunuz. Ama mesleğin deneyim alanı olarak da pratik dünya çok önemli diye düşünüyorum.

MK Dürrin ofisin kurulduğu günden itibaren aslında işlerin hep içerisindeydi. Okuldan fırsat bulduğu zamanlarda gelip tasarımlara destek verirdi. Tabii o zamanlar dışarıdan geldiği için çok daha rahat kritikler yapabiliyordu. Biz imar kuralları veya kullanıcıların tasarımına girdileri karşısında zorlanırken Dürrin daha rahat yorumlarla projelerin gelişmesine destek veriyordu. Birlikte tam zamanlı olarak çalışmaya başladıktan sonra biraz daha dengelendi diye düşünüyorum.

YŞ Akademideki görevinizi bırakıp tam zamanlı olarak ofise yönelme kararını nasıl aldınız?

DS Belki biraz da ofiste o dönem yürüyen projelerin cazibesinden kaynaklıydı. İlğimi daha çok çekmeye başladı, daha uzun süreli bir emek sarf edersem kendi adıma mutlu olacağımı hissettim. Aynı zamanda yaptığımız işlerde de daha iyi sonuçlara gidebileceğimizi düşündüm. Tabii aynı kurumda uzun süreler çalışmanın yarattığı bir yorgunluk da oluşmaya başlamıştı. Doğru zamanda doğru bir karar verdiğimi düşünüyorum. Aslında akademiye hiç kopmadım. Tamamen uzaklaşsaydım o pişmanlığı hissediyor olabilirdim belki. Zaman zaman yarı zamanlı stüdyo deneyimleri oluyor, çeşitli konferanslar için davetler alıyoruz farklı okullardan. Farklı kurumlardaki öğrenci profilleri, programlar, konuların ele alınışları aslında başka tür bir farkındalık yaratıyor bizim için.

YŞ Bazı mimarlık ofisleri üretimlerini yoğunlukla projecilikle sınırlı tutuyor ve şartlar gereği uygulama süreçlerinde var olamayabiliyor ya da bunu tercih etmeyebiliyorlar. Sizce tasarım ve yapı birbirinden bağımsız düşünülebilir eylemler mi? Sizin üretim süreçlerinizde yapma edimi hangi boyutuyla yer alıyor?

MK Bizim Dokuz Eylül'de aldığımız eğitim yapımdan kopuk değildi. Yapı derslerinin de ağırlıkta olduğu bir eğitim aldık ve bunun olumlu sonuçlarını pratik yaşama geçince fark ettik. Mezun olduğum yıl hemen çalışmaya başladım. Projelerini kendisi tasarlayıp uygulayan bir ofisti. Ofiste üretiyorduk sonra gidip şantiyede uyguluyorduk. Orada da

uygulamaya çok kolay adapte olabildiğimi gördüğümü hatırlıyorum. Sonrasında serbest çalışmaya başlayınca projelerini tasarladığımız binaların yapım süreçlerinin de içinde olduk. Bu da güncel yapım sistemlerini sürekli takip etmemizi ve tasarımlarımıza bunu adapte etmemizi sağlıyor. Yıllar içinde zaman zaman kendi projelerimizi uygulama fırsatı da elde ettik.

DS Tasarladığımız projelerin kontrolörlüğünü de üstlenmeye çabalıyoruz. Ancak işverenler genellikle mimarların yapım aşamasındaki varlığından hoşnut olmuyorlar. Bunun nedenini anlayabilmiş değilim. Sanki bir karşı taraf gibi algılanıyor mimarlar. Halbuki biz işi kolaylaştıran taraftayız. Tasarlanan projenin tasarlandığı gibi uygulanması için, uygulama sırasında karşılaşılabilecek öngörülmedik durumlara yine benzer bir yaklaşımla çözüm üretilebilir için mimarın varlığı çok önemli. Ancak hem kamu kurumlarında hem de özel sektörde bunu talep eden çok az sayıda işveren var. Bu durum da mimarlığın niteliğini etkiliyor.

YŞ Sizin bu ilişkiyi başarıyla götürdüğünüz ve iyi bir işveren-mimar ilişkisi kurmayı başardığınız projelerden biri de 2012 yılında 13. Ulusal Mimarlık Sergisi Yapı Dalı Ödülü'ne layık görülen Bursa Otomotiv Lisesi projesiydi. İşverenin sizleri müellif olarak baştan sona projenin içinde tutmuş olması yapım sürecinin de takibi açısından nitelikli bir sonuç elde edilmesini sağlamış. İyi bir örnek olarak bu projenin hikayesini sizden dinleyebilir miyiz?

DS Gerçekten de örnek gösterilmesi gereken bir süreçti. Bursa Otomotiv İhracatçılar Birliği projeyi bir sosyal sorumluluk projesi olarak ele alıp uygulamasını gerçekleştirdikten sonra Milli Eğitim'e bağışladı. Projeler davetli yarışmayla elde edildi. Seçici kurul deneyimli mimarlardan ve akademisyenlerden oluşan profesyonel bir ekipti. Çok kısa süre içinde uygulama projeleri elde edildi. Ne kurumun ne de jüri üyelerinin müellifle ilişkisi kopmadan devam etti. İhaleye çıkma aşamalarında da aynı şekilde müellifin varlığını gözeterek, bizlerin değerlendirmelerine önem vererek ilerlediler. Projenin uygulama sürecinde her hafta bizzat yerinde kontrollerimizi yaptık. Sonuç olarak hem nitelikli bir bina elde edildi, hem de mesleğimizin değer gördüğünü hissettik. Yaptığınız işin önemini ve anlamını kavrayan insanlarla çalışmak çok önemli bir motivasyon.

YŞ Bir sanayi kurumunun kendi ihtiyacı olan işgücünü yetiştirmek üzere kurduğu bir okulun projesini yarışmayla elde ediyor olması da çok takdire şayan bir durum, değil mi?

MK Kesinlikle. Gerçekten de kurum çok bilinçliydi, projeyi niçin elde etmesi gerektiğinin ve nasıl elde edeceğinin bilincindeydi. Eğitim sürecinde burada yetişecek öğrencilerin hangi niteliklerde olması gerektiğine dair bizleri de işin içine katarak çalıştaylar düzenlediler. O çalıştaylardan çıkan

sonuçlara göre de işveren hala okula desteğini sürdürmeye devam ediyor. Okul Milli Eğitim'in yönetiminde. Milli Eğitim için de proje elde etme yöntemi olarak iyi bir örnek oldu ve kendilerini sorgulamalarına neden oldu diye düşünüyorum.

DS Okul kullanıma geçtikten 4-5 sene sonra küçük müdahaleler yapmaları gerektiğinde her seferinde bizi aradılar ve hala arıyorlar. Bunlar önemli duyarlılıklar diye düşünüyorum.

YŞ Eğitim yapılarının mimarın elinden çıkıyor olması sayesinde bir artı değer yaratılıyor ve bu etki alanı aslında sadece o yapıda eğitim alan öğrencilerle de sınırlı kalmıyor. Tip proje uygulamalarından kaynaklı kısır eğitim yapıları arasından sıyrılarak Milli Eğitim Bakanlığı için de nitelikli ve farklı bir örnek ortaya konmuş oluyor. Bu doğrultuda eğitim yapısı tasarlamının sizin için farklı bir misyonu bulunuyor mu?

DS Tabii ki çok değerli. Yapmış olduğumuz okul binalarından ikisi teknik liseydi. Bir diğeri de öğrencilerin yüzde yüz burslu okuduğu Özel İAOSB Nedim Uysal Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'ydi. Toplum genelinde teknik liseler yıllarca tali eğitim kurumları olarak görüldü. Sanki başarılı olan öğrencilerin gitmesi gereken okullar kolejler ve anadolu liseleri idi; meslek liseleri ise hep başarısız öğrencinin gittiği bir okul tipi olarak algılanırdı. Bu yüzden oraya gelen öğrencilerin mekanları benimsemeleri ve kendilerine değer verildiğini hissetmeleri ayrı bir önem taşıyordu. Bu yapıları tasarlarken yapının kendisinin de bir eğitim-öğretim aracı olduğunu öngörerek çalıştık. Nihayetinde kullanım sırasında da çok güzel geri dönüşler aldık.

MK Bu yapıların uygulanmış olması ve olumlu geri dönüşleri sonucunda Milli Eğitim Bakanlığı'ndan da birkaç özel proje ihalesi aldık. Onlardan birinin uygulaması başladı, tasarım aşamasında olan projeler de var.

YŞ M artı D Mimarlık çatısı altında yarışmalar, davetli yarışmalar, fikir projeleriyle teklif vermeler gibi farklı proje elde etme süreçleri uyguluyorsunuz. Proje elde edim biçimlerinden hangilerini kendinize daha yakın görüyorsunuz?

DS Yarışmalar bizim için çok değerli ve çok önemli. Çünkü yarışmalarda problemin gerçekten iyi tariflenmesi ve ona fikir üreten tasarımcılarla birlikte sizin de tasarımınız değerlendirilmesi söz konusu. Ödüle değer görülmesi veya birinci olup uygulanması, mesleki olarak sizi ayrıca onurlandırıyor. Kabul görmüş oluyor, işe büyük bir motivasyonla başlamış oluyorsunuz. Özel sektör bir noktadan sonra kendi gücünü sürdürmek istiyor, sizi müellif olarak biraz daha kolay dışarıda bırakabiliyor. Bu açıdan yarışma yoluyla elde edilmiş bir uygulamanın müellifi olmak çok daha kıymetli diye düşünüyorum. Tabii projeleri nasıl elde edersek edelim tasarıma yaklaşımımız değişmiyor aslında.

Zeytinlan Olive Park Evleri

Cemal Emden

OİB Teknik Lise

Cemal Emden

MK Bu 35 yıllık dönem içerisinde özel sektördeki müşterilerimiz arasında da epey değişiklik oldu. İlk zamanlarda çalıştığımız işverenler tasarıma daha az önem veriyorlardı. Zamanla tasarıma daha çok önem veren işverenlerle çalışmaya başladık. Bu da tabii sonuca etki etmeye başladı. Zaman içerisinde işveren profili de değişti ve tasarımın kıymeti daha fazla anlaşılmaya başladı.

YŞ Peki, sizin mimarlığa bakışınızla ilgili değişmez diyebileceğiniz kriterleriniz ve projelere yaklaşımınızda olmazsa olmaz unsurlar hangileri?

DS Tasarım ağırlıklı bir ofis olarak hizmet veriyoruz. Hem tipoloji olarak hem de ölçek olarak farklı projeler tasarlıyoruz. Yoğun olmamakla birlikte yarışmalara da katılıyoruz. Sorunlara çözüm önerilerimizde gerçeklerden yola çıktığımızı söyleyebilirim. Daha rasyonel yaklaşıyoruz. Tasarım ile mevcut koşulları bir şekilde dönüştürürken o dönüşümü reel koşullara adapte olabilecek şekilde kurguluyoruz. Ekonomiyi gözeterek, sosyal yapıyı, çevresel koşulları ve doğayı önemseyerek, iyi değerlendirerek proje üretiyoruz. Aslında geleneksel dediğimiz üretim ve düşünme biçimine çok uzak olmadığımızı düşünüyorum. Seçtiğimiz malzemelerin, kullanılacak işgücünün ekonomisini önemseyerek, kullanıcıyı dışlamayan tasarımlar yapmak hassasiyet gösterdiğimiz yaklaşımlar diyebilirim.

MK Zaman içerisinde projelere yaklaşımımızda bazı değişiklikler olmakla beraber daha genel olarak rasyonel bir duruş sergilediğimizi söyleyebilirim. Uygulanamayacak şeyi tasarlamıyoruz. Yaptığımız işlere dışarıdan baktığım zaman şimdiye kadar değişmezlerimizden birinin bu olduğunu görüyorum. Tabii bulunduğu yer de çok önemli. Projelerimizde yerine ait olan bir tasarım uygulamaya çalışıyoruz.

YŞ Tasarladığınız projelerde iklimin, sürdürülebilirliğin ve çevresel verilerin ne tür girdiler yarattığını aktarabilir misiniz? Projelerinizde yaptığınız uygulamalardan da örnekler verebilirsiniz...

DS Örneğin bu Bursa'daki okulda kontrollü

bir dış mekan oluşturduk. Büyük bir atriyum etrafında kapalı mekanlar kurguladık. Yöne göre ışığı alan ama güneşi de kontrol eden, manuel olarak açılıp havalandırılabilen, mekanik destekleri ihtiyaç olduğu kadar kullandığımız, daha çok bina kabuğu ve konumlanışla bunu çözmeye çalıştığımızı bir yapı oldu.

Susurluk'ta bir devre mülk projesi tasarlamıştık. Bir kaplıca tesisi gibi olacaktı. Buradaki arazi çamlık bir alandı. Belirli akslarla dikilmiş çam ağaçları vardı. Hiçbirini zedelememek için ağaçların ölçülerini alıp yapıları ona göre araziye adapte ettik. Tasarımın temel kararlarını, taşıyıcı sistem kararlarını ve malzemeyi ona göre düşündük. Yapım sürecinin de bulunduğu yere zarar vermemesini öngördük.

MK Sürdürülebilirlik kavramı bizim meslek yaşamımızın başlangıcında farklı telaffuz edilen bir olguydu. Çevreyi koruma prensipleri o zaman da vardı ama sürdürülebilirlik kavramı sonradan ortaya çıktı. Bu kavram toplum içerisinde bir farkındalık yaratılması açısından çok önemli tabii. Biz geçmişteki tasarımlarımızı bugünkü sürdürülebilirlik kriterleriyle tekrar gözden geçirdiğimizde çok da farklı yaklaşımlar sergilememiş olduğumuzu görüyoruz. Dürün'in verdiği örnekler birini daha ekleyebilirim. Olive Park Evleri projesi vardı 2005 yılında tasarladığımız. 75 bin metrekare alan içerisinde 30 adet konut yerleşimi söz konusuydu. Hem tasarladık hem de uygulamanın içerisinde olduk. Temel kazılardan çıkan toprağı ve taşları muhafaza ederek tekrar kullandık. Hiçbir ağacı kesmedik. Bunlar aslında mesleğe atıldığımız ilk günden beri dikkate aldığımız kriterlerdi. Bursa'daki okulun uygulaması tamamlandıktan sonra acaba buraya çok moda olan yeşil bina sertifikalarından birini alabilir miyiz diye düşündüler. BREAM Sertifikası'na başvuruldu ve aldılar. Orada çeşitli kriterlere göre en yüksek puan planlamaydı. Biz de planlamadan %100 puan almıştık.

YŞ Asma Bahçeler konut projenizden de söz edelim istiyorum. Arazinin doğal yapısını korumak anlamında oldukça başarılı bir proje. Konutların doğayla ve birbirleriyle kurduğu

olumlu ilişkiler açısından da sıradan apartman tipolojisinden ayrışıyor.

DS Asma Bahçeler, İzmir'in o dönem yeni gelişmekte olan bir bölgesinde gerçekleştirdiğimiz bir projeydi. Tasarım sürecinde çok sayıda deneme yapıldı aslında. Çünkü işverenimizin kullanıcı profili ve hedef kitle açısından nasıl bir proje sunulması gerektiği konusunda bazı karar değişiklikleri oldu. Sonunda bugün uygulanmış olan tasarımda karar kılındı. İlginç bir konuma sahipti. Tüm İzmir Körfezi'ne hakim bir manzaraya ve bir ormana bakıyor. Yanısıra da ulaşımı zor, dik bir eğim var. İnsanları oraya çıkarttığımız zaman bu konumun avantajlarını hissettirmemiz gerekiyordu. Hem topografya çizgilerini sürdüren hem de araziyle hemhal olan, bütün yaşam alanlarının doğaya ve manzaraya dönük olduğu, farklı büyüklüklerdeki birimlerden oluşan bir proje hazırladık. Yaşayanların mutlu olduğunu aldığımız geri bildirimlerden öğreniyoruz.

MK Asma Bahçeler projesinin yatırımcı firmasının neredeyse ilk binasından itibaren tasarımcıları hep bizdik ve birbirimizi çok iyi tanıyorduk. Bu yapıyı tasarlarken süre sınırlamamız neredeyse yoktu. Çok önceden başlamıştık tasarlamaya. Yeri de çok iyi etüt etmiştik. Böyle bir projeyi uygulayacak yapım firmasını ikna etmek de kolay değildi. Çok eğimli bu alanda kazının çok masraflı olacağı düşünülüyordu. Biz yaptığımız tasarımla bunun sanıldığı kadar zor olmayacağına kullanılabilecek yöntemleri de belirterek kendilerini ikna ettik. Böyle bir projenin imar kurallarına tamamen uygun olması gerekiyordu. O arazideki emsali kullanmak, yeterince kapalı alan sağlayabilmek ve bu yoğunlukta yapılar arasında mahremiyeti sağlamak kolay değildi. Sonuçta tüm bu girdilere çözüm getiren bir proje uygulanmış oldu.

YŞ Eğitim yaşamından itibaren mimar kimliğini İzmir'de edinmek buradaki yerel mimarlık mirasını anlamak, özümsemek adına sizlerde nasıl bir farkındalık yarattı?

DS Yerle kurulan ilişkiyi tasarımda önemsememiz hem İzmir'in ortamına hem de

aldığımız eğitime bağlı diye düşünüyorum. Yerel mimarlığa, geleneksel ve bölgesel mimarlığa önem veriliyordu okulumuzda. Ege Bölgesi ve yakın çevresi bu yönden oldukça zengin biliyorsunuz. Hem bulunduğumuz bu bölgenin avantajlı kültürel mirasından etkilendiğimizi hem de aldığımız eğitimle bu nosyonu edindiğimizi düşünüyorum.

YŞ İzmir şu anda Türkiye'nin en çok göç alan kentlerinden biri. Bu da yapılaşma anlamında da bir hareketliliği beraberinde getiriyor. Kentin bu dönüşümü hakkında bir mimar olarak neler düşünüyorsunuz? Planlı bir dönüşüm gerçekleşiyor mu?

DS Kendi adıma çok hoşnut olmadığımı söylemek istiyorum. Yaklaşık on yıl öncesine kadar oldukça direndi İzmir. Hem sosyal yapısını hem kentsel yapısını korumaya çalıştı. Ama son on yıldır ciddi bir yatırım ve göç baskısıyla karşı karşıya. Gittikçe İzmirli kimliğini sosyal anlamda kaybetmeye başladığını, daha heterojen bir yapıya dönüşmeye başladığını gözlemliyorum. Fiziksel olarak da aslında tamamen yatırımcı baskısının sonuçlarını görüyoruz. 2000 yılında yapılan uluslararası bir yarışma sonucu İzmir'in kent merkezinin, liman arkası olarak tanımladığımız Bayraklı bölgesine taşınması öngörülmüştü. O yarışma doğrultusunda yapılan imar planlarıyla o bölgede bir yükselme oluştu. Ama o yükselme yalnızca imar planlarıyla değil biraz da merkez baskısıyla ortaya çıktı. İzmir'in ne yaşantısına ne de kimliğine uymayan bir yapılaşmaya dönüştü. Gerçekten kentin ölçeği değişti. Bu bana çok da nitelikli bir dönüşüm gibi gelmiyor açıkçası.

MK Ben de şehrimiz için üzülüyorum. Birçok kentimiz göç alıyor ama İzmir biraz daha fazla göç alıyor. Ülkemizde genel olarak benim meslek yaşamına başladığım yıllarda gecekondulaşma had safhadaydı. Mimarlar ve ülke düşünenleri bu plansız yapılaşmayı olumsuz olarak değerlendiriyorlardı. O dönemden bu zamana kentlerde planlar da yapıldı ama malesef bu planlarda da başarılı olunamadı. Sözü edilen bölge de tamamen

planlı gelişmiş bir bölge. Ama malesef planlamada da başarılı olamıyoruz. Gelecekte ülkemiz açısından en önemli sorunlardan birinin kentleşme olacağını düşünüyorum. Bu İzmir için de böyle, diğer kentler için de.

YŞ İzmir'in depremle birlikte yaşamak gibi bir coğrafi durumu var. 2020 yılında Seferihisar açıklarında gerçekleşen şiddetli depremin ardından kentin yapı stoğunun depreme hazır olmadığını bir kez daha anlamış olduk. O günden bu yana depremle mücadele anlamında yürütülen kentsel çalışmaları nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce neler yapılmalı?

MK Sözü ettiğiniz bu depremi tüm şiddetiyle yaşadık biz. Şu anda içinde bulunduğumuz bina yaklaşık 1970 ya da 1971 yılında inşa edilmiş bir bina. Deniz dolgusunun yapıldığı İzmir Alsancak'ta bir yapı. Şahsen bu binanın bu şiddette bir depremde yıkılabileceğini düşünürdüm. Çok sallandık ama ayakta kaldık. Yıkılan binaları gidip incelediğimizde çoğunda kolon kırma gibi yanlış uygulamalar yapıldığını veya müteahhitlerin mimarsız ve mühendisiz uygulamaları nedeniyle binaların yıkıldığını gördük. Aslında geçmişte İzmirli müteahhitlerin çoğu mimar veya mühendisti. Alsancak'taki apartmanların çoğunun müteahhitleri mimardı. Onların yapılarının sağlam ve ayakta olduğunu, sonrasında mimarsız yapılan binaların yıkıldığını gördük. Şu anda hummalı bir depreme hazırlık çalışması yok malesef İzmir'de. Yeterince ders almış olduğumuzu düşünmüyorum.

YŞ Akademiyle ve mimarlık öğrencileriyle olan ilişkileriniz devam ediyor. Neler gözlemliyorsunuz?

DS Çok parlak bir tablo göremiyorum. Bunun başlıca nedeni de çok sayıda mimarlık okulunun açılmış olması. Akademiden ayrıldığım 15 sene öncesinde 40-41 tane mimarlık okulu vardı. Geçen yıllar içinde bu sayı 130-140'lara çıktı. Her yıl 7500-8000 kişi

mimar diplomasıyla mezun oluyor. Ancak okullara bakıyorsunuz, bu artışla aynı hızda yetişmiş bir eğitim kadrosu malesef yok, yetişmesi de imkansız. Yeterli eğitimi almadan mezun olan, kendilerine güvenleri oluşmamış bir genç mimar grubu var diye düşünüyorum. Her gün pek çok sayıda iş başvurusu alıyoruz. Yeni mezun olduk, stajyer mimar olarak çalışmak istiyoruz, diyorlar. Bu hiç de hoş olmayan bir durum bence. Kendi yetersizliğini baştan kabul etmek gibi geliyor bana. Bu sorunun en kısa sürede ele alınması gerektiğini düşünüyorum. Bu okulların sayılarının ve kontenjanlarının gündeme alınması lazım.

YŞ Proje gündeminizde neler var? Şu sıralar hangi tip işler üzerinde çalışıyorsunuz?

DS Kentsel ölçekli birkaç projemiz var. Yurtdışında bazı öneriler geliştirdiğimiz bir projemiz var. Eğitim yapısı çalıştığımız birkaç projemiz bulunuyor. Ege Bölgesi'ndeki bir antik kent kazı alanı için bir kazı evi tasarlıyoruz.

MK Bizi uzun süredir meşgul eden ve hiç bitmeyecekmiş gibi gelen bir projemiz daha var, ondan da söz edeyim. Bu kadar yıldır çalışıyoruz, bu çalışmalarımızı bir yayında toparlayalım istedik ve 30. yılımız için bir kitap çıkartmayı planladık. Ancak yoğunluktan bir türlü tamamlamadan 35. yılımıza geldik. Nihayet bu kitap projesini birkaç ay içinde hayata geçireceğiz.

YŞ Son olarak eklemek istedikleriniz...

DS Öncelikle bu röportaj için çok teşekkür ediyoruz. Mimarlığı gündeme getirdiğiniz için de teşekkür ediyoruz. Milliyet'in Mimarlık ekini çok önemsiyorum. Eğer nitelikli kentlerde, nitelikli binalar arasında yaşamak istiyorsak öncelikle mimarlığı talep etmemiz gerekir. Ancak bildiğimiz bir şeyi talep edebiliriz. Mimarlığın ne olduğunu anlamamız, bilmemiz, öğrenmemiz için de bu tür yayınların çok kıymetli olduğunu düşünüyorum. Bunun için de ayrıca teşekkür ediyorum sizlere.

MK Ben de çabalarınız için ve bu söyleşi için çok teşekkür ediyorum.

Çiğli İAOSB Teknik Lise

Asma Bahçeler